

Procházet

Pavel Vrána

INZERÁT

...o milování, hospodách a různě

Ilustrace: Inka Delevová

Michal

Pavel Vrána

INZERÁT

...o milování, hospodách a různě

Ilustrace: Inka Delevová

Text © Pavel Vrána 2005

Ilustrace © Inka Delevová

Já hledám paní bohatou

co má své konto v bance
a její zralost provází
i šarm a elegance.

Takovou asi nepotkám
tam, kam mě život vodí,
na cestě domů z hospody
a nebo do hospody.

Proto teď dávám inzerát.
Berte ho prosím tak,
že co mám, to Vám nabízím
já lump a darebák.

Mám žízeň stále velikou
i dluhů víc, než dost
a taky chuť se milovat.
Žít prostě pro radost.

Jen přečtěte si inzerát.
snad adresa je tam.
Jak přijdete, tak začne nám
náš doživotní flám.

HOSPODA

Šinul jsem si to ulicí
a bylo deštivo.

Lidi se táhli za suchem, jak švábi na pivo.

Jeden chlap, chmury na čele,
že do kaluže šláp,
uhnul se z deště pod okap.
To byl můj první šváb
a s druhým se tam srazili,
prásk – hlavou do hlavy,
že vedle byla hospoda,
tak oba bolaví
šli zalít tohle neštěstí
a sušit svoje háby.
U püllitru tam seděli
už dva mí mokří švábi.

Tři další – dvě ženské a chlap,
šváb a dvě švábice
ve dveřích křičí:
„Máme hlad a mokré palice.
Chcem medoviny horký lok
a že je deštivo
tak něco k jídlu na základ,
to pro chuť na pivo.“

Na schodech, co jdou k hospůdce
teď slyším: klapy, klap.
Střevíčky klapou v kalužích.
Že by můj šestý šváb?
„Slečinko, pojdte do spolku,
do tepla, do hospody.
Ruku sem, já Vás povedu
než uklouznou Vám schody.“

Už je nás sedm. Přišli jsme
když bylo deštivo.
Je sucho a my jsme tu zas.
To ta chuť na pivo.

Chlap seděl, hlavu v popelníku

a stačilo mu jen pár piv.
To zase bude doma křiku:
„Taky jsi mohl přijít dřív!

Zas vypadáš, jak z popelnice
a páchneš, jako ze sudu.
Bože! Že já, jak poběhlice
si vzala toho pobudu.

Co tě to táhne do hospody?
Stejně tam v koutě sedíš sám.
Já zatím doma drhnu schody
a vařím, peru, zametám.

Je tolik věcí, co bych chtěla
ti říct a to i bez křiku.
Víš, já se dneska dozvěděla
kdo koupil v domě trafikku

a s kým spí sousedova dcera,
že sousedka je potvora...
Já bych to jinak nevěděla
neznat tu paní ze dvora.

Proč hospoda tě tolik láká?
Baví tě sedět sám a pít?“

„Víš, doma pořád někdo kdáká.
Tam sedím sám a mám svůj klid.“

Dal jsem si tě děvče k svátku.

Vem si kytku na památku.
Zkusme, v které hospodě
bude jí líp ve vodě.